

ЄЖОВ ВАЛЕНТИН ІВАНОВИЧ

Валентин Іванович Єжов (народився 7 липня 1927 року в с. Кощєєво, Іванівська область, Росія, помер 25 серпня 2010 року, Київ) – видатний вітчизняний архітектор, доктор архітектури (1982), професор, завідувач кафедри основ архітектури і архітектурного проектування Київського національного університету будівництва та архітектури (1987-2010).

Народний архітектор України (1999), лауреат Премії Ради Міністрів СРСР (1989), лауреат Державної премії України в галузі архітектури (2000), член Спілки архітекторів України, віце-президент Української Академії архітектури (1992), дійсний член Академії інженерних наук України (1992), почесний член Міжнародної Академії архітектури (1992), Академії будівництва України (1993), іноземний член Російської Академії архітектури та будівельних наук (1998), почесний доктор НДІТІАМ (1997), кавалер ордена “За заслуги” III ступені, з 1991 року – керівник Творчої архітектурної майстерні “Єжов”.

У 1949 році закінчив з відзнакою архітектурний факультет Київського інженерно-будівельного факультету. У 1949 році розпочав трудову діяльність архітектором у Севастополі. У 1956-1963 рр. працював в Академії архітектури УРСР, керівник відділу архітектури громадських будівель та головний архітектор КиївЗНДІЕПу (1963-1976), директор НДІ теорії, історії та перспективних проблем архітектури (тепер – НДІТІАМ) (1976-1981), начальник Головного управління архітектури і містобудування м. Києва, головний архітектор м. Києва (1981-1987).

У 1958 році захистив кандидатську дисертацію, у 1982 році – докторську.

Під керівництвом та за авторської участі В.І.Єжова розроблено більше 260 проектів, за якими побудовано 80 будівель та комплексів різноманітного функціонального призначення в Києві, Дніпродзержинську, Севастополі, Бердянську, Феодосії, Євпаторії, Прип'яті та інших містах України. Серед будівель:

- у Києві: Будинок торгівлі, шкільне містечко на 4000 учнів, палаци культури київського Авіазаводу імені О.К.Антонова, Виробничого об'єднання імені С.П.Корольова, станції метро “Вокзальна” і “Дзержинська” (нині “Либідська”), забудова житлових масивів Теремки-2, Троєщина, Комсомольський, житловий будинок по вулиці Івана Мазепи ;
- у Дніпродзержинську: шкільний комплекс;
- в Бердянську: Палац культури та інші.

Автор понад 200 наукових праць, серед яких монографії: “Архитектурно-конструктивные системы общественных зданий» (1981), «Архитектура общественных зданий массового строительства (1983), «Архитектура Украины на современном этапе» (1984, в співавт.), «Архитектурно-конструктивные системы гражданских зданий» (1998, в співавт.), «Полвека глазами архитектора» (2001), «Эскизная графика архитектора» (2003), «Архитектура общественных зданий и комплексов» (2006, в співавт.). Автор багатьох впроваджених у практику архітектурно-конструктивних розробок в області масових типів громадських будівель, позначених авторськими свідоцтвами.